

**TÒA ÁN NHÂN DÂN
TỈNH KIÊN GIANG**

**CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM
Độc lập – Tự do – Hạnh phúc**

Bản án số: 39/2020/DS-PT

Ngày 13 - 5 - 2020

V/v yêu cầu bồi thường
thiệt hại về sức khỏe

**NHÂN DANH
NƯỚC CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM**

TÒA ÁN NHÂN DÂN TỈNH KIÊN GIANG

- Thành phần Hội đồng xét xử phúc thẩm gồm có:

Thẩm phán - Chủ tọa phiên tòa: Bà Nguyễn Thị Nhiên

Các Thẩm phán:

Ông Trần Bình Đào

Ông Trần Bá Kha

- Thư ký phiên tòa: Bà Nguyễn Thị Thu Xương – Thư ký Tòa án nhân dân tỉnh Kiên Giang.

- Đại diện Viện Kiểm sát nhân dân tỉnh Kiên Giang tham gia phiên tòa:
Ông Trương Thanh Triều - Kiểm sát viên.

Ngày 13 tháng 5 năm 2020 tại trụ sở Tòa án nhân dân tỉnh Kiên Giang xét xử phúc thẩm công khai vụ án thụ lý số 70/2019/TLPT-DS ngày 18 tháng 3 năm 2020 về tranh chấp yêu cầu bồi thường thiệt hại về sức khỏe.

Do bản án dân sự sơ thẩm số 02/2019/DS-ST ngày 17 tháng 01 năm 2020 của Tòa án nhân dân huyện G, tỉnh Kiên Giang bị kháng cáo.

Theo Quyết định đưa vụ án ra xét xử phúc thẩm số 75/2020/QĐ-PT ngày 24 tháng 4 năm 2020 giữa các đương sự:

- Nguyên đơn: Ông Nguyễn Văn L, sinh năm 1968; địa chỉ: Ấp C, xã T, huyện G, tỉnh Kiên Giang.

- Bị đơn:

1. Ông Phan Văn Đ, sinh năm 1977.

2. Cháu Phan Văn M, sinh năm 2004.

3. Cháu Phan Văn T, sinh năm 2004.

4. Cháu Phan Thị Cẩm T1, sinh năm 2003.

Người đại diện hợp pháp của cháu M, cháu T, cháu T1: Ông Phan Văn Đ, sinh năm 1977.

Cùng địa chỉ: Ấp C, xã T, huyện G, tỉnh Kiên Giang.

- *Người kháng cáo:* Ông Nguyễn Văn L – nguyên đơn; ông Nguyễn Văn Đ – bị đơn.

NỘI DUNG VỤ ÁN:

Nguyên đơn ông Nguyễn Văn L trình bày: Nguyên trước đây, 02 người con của ông Đ là cháu M và cháu T đến nhà ông hỏi mua gà trống đá. Vì nghĩ cháu M và cháu T còn nhỏ, là con cháu chỉ hỏi chơi nên ông cũng nói đùa “Gà tao bán 01 con 1.000.000 đồng nhưng tao cũng không bán cho mày đâu”. Một ngày sau cháu M và cháu T đến gặp con ông nói “cha mày bán gà mắc như chó”, Đến khoảng 04 giờ chiều ngày 16/12/2018, ông cùng vợ đi công chuyện đến đầu cầu kinh KH3 thì gặp 03 anh em M, T và T1 đi ngược chiều với ông. Lúc này ông mới dừng lại và hỏi việc nói ông bán gà mắc như chó. Sau đó, hai bên có lời qua lại vài tiếng lại, nghĩ không có chuyện gì nhưng cháu M và cháu T điện thoại cho cha là ông Phan Văn Đ, khi đến nơi ông Đ không hỏi sự việc như thế nào mà xông thẳng vào đánh ông, sau đó cháu T và cháu T1 cùng cầm cây đánh liên tiếp vào đầu, mặt, người của ông và khi được mọi người can ra thì ông Đ và các con mới dừng lại.

Do vết thương chảy máu nhiều nên ông có nhờ người đưa ông đến Bệnh viện Đa khoa huyện G để điều trị thương tích, sau 01 đêm không thấy bớt đau, ông xin bệnh viện chuyển ông lên Bệnh viện đa khoa tỉnh Kiên Giang để điều trị tiếp, đến ngày 21/12/2018 mới xuất viện.

Nhưng về được 04 ngày, đến ngày 25/12/2018 ông phải nhập viện trở lại tại Bệnh viện đa khoa huyện G để điều trị tiếp, vì lúc này ông vẫn bị mệt, đầu vẫn còn bị đau, đến ngày 31/12/2018 ông mới xuất viện. Tổng cộng ông điều trị thương tích là 11 ngày (điều trị bệnh viện tỉnh 05 ngày, bệnh viện huyện G 06 ngày).

Từ khi gây thương tích cho ông đến nay, phía gia đình ông Đ không đến hỏi thăm và cũng không hỗ trợ chi phí điều trị thương tích cho ông phần nào.

Ông bị ông Đ đánh bằng cây Tràm trúng nón bảo hiểm 02 cái vào đầu; 03 người con ông Đ cũng đánh ông bằng cây. Ông xác định ông không có đánh ông Đ và các con của ông Đ.

Do đó, ông yêu cầu Tòa án giải quyết:

Buộc ông Phan Văn Đ cùng các con là Phan Văn M, Phan Văn T và Phan Thị Cẩm T1 phải bồi thường thiệt hại sức khỏe cho ông các khoản như sau:

- Tiền thuốc theo toa 3.293.295 đồng;
- Tiền tàu xe đi và về 1.000.000 đồng;
- Tiền ăn của người bệnh và người nuôi bệnh là 11 ngày x 02 người x 100.000 đồng/ngày = 2.200.000 đồng;
- Tiền ngày công lao động của người nuôi bệnh 11 ngày x 150.000 đồng = 1.650.000 đồng;

- Tiền ngày công lao động của người bệnh 11 ngày x 200.000 đồng = 2.200.000 đồng;

- Tiền tổn thất tinh thần 5.000.000 đồng.

Tổng cộng là 15.343.295 đồng (mười lăm triệu ba trăm bốn mươi ba nghìn hai trăm chín mươi lăm đồng).

Bị đơn ông Phan Văn Đ trình bày: Nguyên nhân vụ việc là 03 người con của ông đi nhà ngoại chơi, đến chiều ông đi rước về, ông chạy xe lên cầu KH3 ngồi đợi nhưng khi con ông ra tới thì nghe tiếng la. Ông chạy đến thì thấy ông L đang say rượu và chặn đường các con của ông. Hai bên có cãi vã qua lại, ông bỏ đi thì ông L lấy nón bảo hiểm đánh vào phía sau đầu ông, làm ông ngã người về phía trước và quy xuống nên 03 người con của ông đánh trả lại ông L. Khi được can ngăn về đến nhà thì ông mới phát hiện đầu ông bị xung, ông có Đ trị ở bên ngoài mà không hết nên mới vào bệnh viện để tiếp tục Đ trị.

Ông xác định ông L có chặn đường các con của ông và có dùng nón bảo hiểm đánh ông trước. Ông không đánh ông L nhưng các con ông có đánh ông L.

Nay ông yêu cầu ông L phải bồi thường thiệt hại cho ông các khoản như sau:

- Tiền thuốc theo toa nằm viện 1.764.389 đồng.

- Tiền thuốc điều trị ở bên ngoài 1.200.000 đồng.

- Chi phí đi lại 1.000.000 đồng.

- Chi phí ăn uống trong quá trình điều trị (ở bệnh viện và ngoài bệnh viện) 5.800.000 đồng;

- Tiền ngày công lao động của người nuôi bệnh là 1.200.000 đồng.

- Tiền ngày công lao động của người bệnh 24 ngày x 300.000 đồng = 7.200.000 đồng.

- Tiền tổn thất tinh thần của ông và các con của ông là 20.000.000đ (04 người x 5.000.000 đồng).

Tổng cộng là 38.164.000 đồng (Ba mươi tám triệu một trăm sáu mươi bốn nghìn đồng).

Tại bản án dân sự sơ thẩm số: 02/2020/DS-ST ngày 17 tháng 01 năm 2020 của Tòa án nhân dân huyện G, tỉnh Kiên Giang đã quyết định:

Ghi nhận sự tự nguyện của ông Nguyễn Văn L và ông Phan Văn Đ trong trường hợp nếu có bồi thường thiệt hại thì ông Đ sẽ chịu trách nhiệm bồi thường toàn bộ thay cho các con ông.

1. Chấp một phần yêu cầu khởi kiện của ông Nguyễn Văn L. Buộc ông Phan Văn Đ phải bồi thường thiệt hại về sức khỏe cho ông Nguyễn Văn L số tiền 10.404.000 đồng.

2. Chấp nhận một phần yêu cầu phản tố của ông Phan Văn Đ. Buộc ông Nguyễn Văn L phải bồi thường thiệt hại về sức khỏe cho ông Phan Văn Đ số tiền 4.090.000 đồng.

Khấu trừ số tiền bồi thường thiệt hại thì ông Phan Văn Đ phải bồi thường cho ông Nguyễn Văn L 10.404.000 đồng - 4.090.000 đồng = 6.314.000 đồng (sáu triệu ba trăm mười bốn nghìn đồng).

Ngoài ra, bản án sơ thẩm còn tuyên về án phí và bảo quyền kháng cáo theo hạn luật định.

Ngày 30 tháng 01 năm 2020 nguyên đơn ông Nguyễn Văn L kháng cáo yêu cầu Tòa án cấp phúc thẩm xem xét giải quyết, buộc ông Phan Văn Đ phải bồi thường cho ông tổng số tiền 15.343.000 đồng và ông không ý bồi thường cho ông Phan Văn Đ 4.090.000 đồng.

Ngày 30 tháng 01 năm 2020 bị đơn ông Phan Văn Đ kháng cáo yêu cầu Tòa án cấp phúc thẩm xem xét giải quyết không đồng ý bồi thường cho ông L vì ông L cũng đã đánh ông phải đi điều trị bệnh các khoản chi phí là 38.164.000 đồng.

Tại phiên tòa phúc thẩm, nguyên đơn ông Nguyễn Văn L, ông không đồng ý bồi thường cho ông Đ số tiền 4.090.000 đồng, yêu cầu ông Đ phải bồi thường cho ông số tiền 15.343.000 đồng. Bị đơn ông Đ giữ nguyên đơn kháng cáo không đồng ý bồi thường cho ông L vì ông L cũng đã đánh ông phải đi điều trị bệnh tổn khoản chi phí là 38.164.000 đồng. Nên không đồng ý bồi thường theo yêu cầu của ông L.

Phát biểu của kiểm sát viên tại phiên tòa: Việc tuân theo pháp luật của Thẩm phán, Hội đồng xét xử, Thư ký phiên tòa và người tham gia tố tụng trong quá trình giải quyết vụ án kể từ khi thụ lý cho đến khi trước thời điểm Hội đồng xét xử nghị án đã chấp hành đúng các quy định của Bộ luật tố tụng dân sự.

Về việc giải quyết vụ án, đề nghị Hội đồng xét xử không chấp nhận đơn kháng cáo của ông L, ông Đ; giữ nguyên bản án sơ thẩm của Tòa án nhân dân huyện G, tỉnh Kiên Giang.

Căn cứ vào các tài liệu, chứng cứ đã được xem xét, thẩm tra tại phiên tòa; căn cứ vào kết quả tranh luận tại phiên tòa, trên cơ sở xem xét đầy đủ, toàn diện các chứng cứ, ý kiến của đại diện Viện kiểm sát, nguyên đơn, bị đơn và người tham gia tố tụng khác.

NHẬN ĐỊNH CỦA TÒA ÁN:

[1] Về nội dung: Vào ngày 16/12/2019, ông Nguyễn Văn L cùng vợ là bà Đoàn Thị T đi chơi về. Đến cầu KH3 thì ông L đi bộ về trước, lúc đó thì ông L

đi bộ qua cầu thì gặp chị Phan Thị Cẩm T1, anh Phan Văn M, anh Phan Văn T đi ngược chiều. Ông L nhớ chuyện trước đây anh M và anh T nói xúc phạm mình, sau đó xảy ra cự cãi, lúc này ông Đ chạy đến tiếp tục cự cãi nhau, sau đó hai bên đánh nhau, ông Đ chạy xuống dốc cầu KH3 gần đó lấy một khúc cây tràm quay lại đánh vào người ông Đ làm chảy máu, lúc này chị T1, anh M, anh T cũng bẻ cây gần đó tham tham đánh cùng cha mình là ông Đ, sau đó được ông Nguyễn Văn N, bà Đoàn Thị T chạy đến can ngăn nên sự việc dừng lại. Và ông L được đưa đi bệnh viện điều trị, cơ quan cảnh sát điều tra đã trưng cầu giám định thương tích đối với ông Nguyễn Văn L, kết quả tỷ lệ tổn thương là 02%.

Đối với kháng cáo của nguyên đơn Nguyễn Văn L yêu cầu bồi thường thiệt hại với số tiền 15.393.295 đồng. Đồng thời, ông không ý bồi thường cho ông Phan Văn Đ 4.090.000 đồng. Xét thấy ông L cung cấp các hóa đơn chứng từ nên hợp lý được chấp nhận: Là tiền theo toa hợp lệ được chấp nhận 2.574.050 đồng; tiền tàu xe 1.000.000 đồng; tiền lao động người bệnh là 11 ngày x 200.000 đồng = 2.200.000 đồng và người nuôi bệnh 150.000 đồng x 11 ngày = 1.650.000 đồng; tiền tổn thất tinh thần được chấp nhận là 02 tháng lương tối thiểu 1.490.000 đồng x 2 tháng = 2.980.000 đồng (do tỷ lệ tổn thương cơ thể do thương tích gây nên là 02%). Tổng cộng được chấp nhận là 10.404.050 đồng như cấp sơ thẩm nhận định là có cơ sở phù hợp với quy định của pháp luật.

Đối với kháng cáo của bị đơn ông Phan Văn Đ yêu cầu giải quyết không đồng ý bồi thường cho ông L vì ông L cũng đã đánh ông phải đi điều trị bệnh tổn khoản chi phí là 38.164.000 đồng. Xét thấy, ông Phan Văn Đ thừa nhận có đánh ông L và bị xử phạt vi phạm hành chính, ông L đã nằm viện để điều trị, tỷ lệ tổn thương cơ thể do thương tích gây nên là 02%. Nên ông phải bồi thường thiệt hại cho ông L là đúng theo quy định của pháp luật. Đồng thời, ông Đ cho rằng ông cũng bị đánh có điều trị nhưng ông Đ không đưa ra được các chứng từ điều trị tại bệnh viện mà ông Đ chỉ đưa ra các hóa đơn điều trị ngoài bệnh viện. Qua xác minh vụ việc ông Nguyễn Văn V – chức vụ Trưởng trạm y tế xã N xác định: Ông Trần Hồng S là nhân viên tổ y tế ấp A, xã N không đủ điều kiện khám bệnh, nhiệm vụ của tổ y tế chỉ được tiêm thuốc theo toa, ông cũng không có chứng chỉ hành nghề. Do đó, các toa thuốc của ông Trần Hồng S kê cho ông Đ là không phù hợp quy định. Nên nhận thấy cấp sơ thẩm bác toàn bộ hóa đơn của ông Đ cung cấp cho Tòa án là có cơ sở. Chỉ chấp nhận cho ông Đ các khoản như sau:

Tiền tàu xe đi lại trong huyện G là 500.000 đồng.

Tiền lao động người bệnh là 06 ngày x 200.000 đồng = 1.200.000 đồng; người nuôi bệnh 150.000 đồng x 06 ngày = 900.000 đồng. Tổng cộng 2.100.000đ (chỉ chấp nhận trong thời gian nằm viện).

Tiền ăn của người bệnh và người nuôi bệnh không được chấp nhận do đã

được chấp nhận ngày công lao động.

Tiền tổn thất tinh thần được chấp nhận là 01 tháng lương tối thiểu 1.490.000đ (do ông không bị tổn thương nặng và các con ông cũng không bị ông L đánh). Tổng cộng được chấp nhận là: 4.090.000đ.

Ghi nhận sự tự nguyện của ông Nguyễn Văn L và ông Phan Văn Đ trong trường hợp nếu có bồi thường thiệt hại thì ông Đ sẽ chịu trách nhiệm bồi thường toàn bộ thay cho các con ông Đ.

Từ những nhận định trên, trong thảo luận nghị án, Hội đồng xét xử thống nhất chấp nhận ý kiến của Kiểm sát viên, không chấp nhận đơn kháng cáo của nguyên đơn ông Nguyễn Văn L, bị đơn ông Phan Văn Đ. Giữ nguyên bản án sơ thẩm.

[4] Án phí phúc thẩm: Không phải chịu tiền án phí.

Vì các lẽ trên,

QUYẾT ĐỊNH:

Căn cứ vào khoản 1 Điều 308 Bộ luật tố tụng dân sự;

Áp dụng Khoản 1 Điều 584, khoản 1 Điều 585, Điều 590 Bộ luật dân sự 2015; Mục II, tiểu mục 1 Nghị quyết số 03/2006/NQ-HĐTP ngày 08/07/2006 của hội đồng thẩm phán Tòa án nhân dân tối cao; Nghị quyết số 326/2016/UBTVQH14 ngày 30/12/2016 của Ủy ban thường vụ Quốc hội quy định về mức thu, miễn, giảm, thu, nộp, quản lý và sử dụng án phí và lệ phí Tòa án.

Không chấp nhận đơn kháng cáo của nguyên đơn ông Nguyễn Văn L; không chấp nhận đơn kháng cáo của bị đơn ông Phan Văn Đ. Giữ nguyên bản án sơ thẩm.

Ghi nhận sự tự nguyện của ông Nguyễn Văn L và ông Phan Văn Đ trong trường hợp nếu có bồi thường thiệt hại thì ông Đ sẽ chịu trách nhiệm bồi thường toàn bộ thay cho các con ông.

1. Chấp một phần yêu cầu khởi kiện của ông Nguyễn Văn L.

Buộc ông Phan Văn Đ phải bồi thường thiệt hại về sức khỏe cho ông Nguyễn Văn L số tiền 10.404.000 đồng (mười triệu bốn trăm lẻ bốn nghìn đồng).

2. Chấp nhận một phần yêu cầu phản tố của ông Phan Văn Đ.

Buộc ông Nguyễn Văn L phải bồi thường thiệt hại về sức khỏe cho ông Phan Văn Đ số tiền 4.090.000 đồng (bốn triệu không trăm chín mươi nghìn đồng).

Kể từ ngày bản án có hiệu lực pháp luật hoặc kể từ ngày có đơn yêu cầu thi hành án của người được thi hành án cho đến khi hành án xong tất cả các

khoản tiền, hàng tháng bên phải thi hành án còn phải chịu khoản tiền lãi của số tiền còn phải thi hành án theo lãi suất thỏa thuận hoặc theo lãi suất quy định tại khoản 2 Điều 468 Bộ luật dân sự năm 2015.

Về án phí:

Các đương sự được miễn án phí theo quy định pháp luật.

Trường hợp bản án, quyết định được thi hành theo quy định tại Điều 2 Luật Thi hành án dân sự thì người được thi hành án dân sự, người phải thi hành án dân sự có quyền thỏa thuận thi hành án, quyền yêu cầu thi hành án, tự nguyện thi hành án hoặc bị cưỡng chế thi hành án theo quy định tại các Điều 6, 7, 7a và 9 Luật Thi hành án dân sự; thời hiệu thi hành án được thực hiện theo quy định tại Điều 30 Luật Thi hành án dân sự.

Bản án phúc thẩm có hiệu lực pháp luật kể từ ngày tuyên án.

Nơi nhận:

- VKSND tỉnh Kiên Giang;
- TAND huyện G;
- THA dân sự huyện G;
- Các đương sự;
- Lưu hồ sơ vụ án.

**TM.HỘI ĐỒNG XÉT XỬ PHÚC THẨM
THẨM PHÁN - CHỦ TỌA PHIÊN TÒA**

Nguyễn Thị Nhiên